

På kvällarna hjälper jag till att plocka sillgrissleungar för ringmärkning. Sillgrisslorna häckar på klipphyllorna ca 20-30 m över vattenytan. När ungarna är kläckta och matade ca. en månad måste de ned från klipphyllorna. Eftersom de inte är flygga måste de hoppa ner. Deras kroppar är så byggda att de till 99 % skall klara hoppet. Benstommarna är väldigt mjuka och bröstet har mycket fett och dun. Denna hoppning sker alltid efter mörkrets inbrott, därför att trutarna, sillgrisslans värsta fiende, inte skall kunna ta ungarna. När ungarna har hoppat ligger de alltid stilla några sekunder, det är då man skall passa på att ta dem. Ungarna är väldigt bra på att skrika och gypas, om de får ett ordentligt tag. När jag efter en vecka åker hem så ser inte ön ens på långt håll ogästvänlig ut, nej man har ändrat åsikt.

Thomas.

88056
Några rapporter 1972

<u>Häger</u>	Virso, 1:a veckan i oktober
<u>Slaguggla</u>	Virso-hatten, senvintern
<u>Korp</u>	Direkt vanlig = ses dagligen. Har häckat liksom de senaste åren.
<u>Tofsmes</u>	Allmän
<u>Stjärtmes</u>	ca 120:tal. 1 oktober, Virso
<u>Nötväcka</u>	Har ökat i Virso
<u>Blåhake</u>	Sjög på Brännmossen, Virso den 10 maj 1972
<u>Kärrsångare</u>	2 st, troligen 3, södra änden av sjön S Vättern, Skinnskatteberg 19 - 20 juni
<u>Gransångare</u>	Sträckte allmänt i slutet av september
<u>Varfågel</u>	1 ex 3 september Korslångs snodja, Kloten-Halingsbo.
<u>Korsnäbb</u>	Har ökat betydligt under sommaren.

Ingvar Granqvist